

Rakas IFLA-päiväkirja..

Posted on [11.10.2010](#) by [helehilt](#)

11.8.2010

IFLAn avajaiset ovat ohi, ja olihan se spektaakkeli. Pieniä puutteita huomasin jo alussa. Jaetussa avajaisjuhlan ohjelmalehtisessä puuttui tilaisuuden päiväys ja muutkin aikatiedot. Ehkä päiväys olisi riittänyt, mutta oli pelkät ohjelman tiedot tosiaan.

Ihmisiä valui alussa tilaisuuteen neljästä isosta ovesta messukeskuksen ison hallin laidalta, ja jokaisella ovella oli hyvin varusteltu joukko vapaaehtoisia jakamassa ohjelmia ja pieniä namupusseja. Näytti toimivan hyvin.

Taustamusiikin ja diashow'n vaihtuminen varsinaiseksi ohjelmaksi oli liian liukuva, kun kitarataiteilija meinasi mennä taustamusiikin puolelle. Innokkaat konferenssivieraat räpsivät toisistaan yksilö- ja joukkokuvia, kiipeilivät lavan laidalle samalla kun tilattu taiteilija pyrki saamaan soundeja kuulumaan saliin.

Lopulta volyymia nostettiin ja myös screenin kuva toisti kitaran soittoa. En usko, että oli ihan näin suunniteltu. Jos minusta olisi kiinni Suomen IFLAssa, pieni selkeä tervetulopuhe aloittaisi varsinaisen avajaisohjelman ja valokuvaajat ja sosiaalinen elämä ymmärtäisivät asettua taustalle. Valaistus ei alussa oikein myöskään tukenut ohjelman alkamista. Tähän kokonaisuuteen kannattaa panostaa, kunhan täällä päästään hommiin.

Valokuvaamista ajatellen, näytti siltä, että olisi tarvetta osallistujien valokuvaamista varten olevalle korokkeelle. Lavalle kiipeily ei näytä ihan viisaalta.

Jan Eliassonin [avajaispuhe](#) käsitteli sanan mahtia. Sanat, ja niiden viisas valinta, olivat auttaneet Sudanin paikallisen, rajatun aselevon aikaansaamiseen humanitaaristen avustuskäytävien luomiseksi. Sanat ovat tekoja, kun kyse on 16 000 ihmisen hengen säästämisestä, kuten Sudanissa tapahtui.

Tilaisuuden lopussa hetken löi tyhjää, kun Abba marssi lavalle, ennen kuin totesin, että kyse oli Abban inkarnaatiosta ja hyvästä kopiosta.

Avajaisten jälkeen suomalaiset kollegat murehtivat jo, että ei meillä ole mitään jota voisi verrata tähän Abba-vetoon. Ei ole Abbaa. Mutta onhan meillä Sibelius-Akatemia ja [Total Cello Ensemble!](#)

Avajaistilaisuudesta jäi hauskana yksityiskohtana mieleen esiintymislavan viereen lattialle aseteltu kenttälounas roudareita ja muuta lavalla tarvittavaa henkilöstöä varten. Siivot eväät! Kristiina otti hyvän kuvan lounastarjoilusta.

Illalla ylämäkeen kävely bed & breakfast-kotiimme tuntui jaloissa raskaalta.

12.8.2010

Henning Mankellin lisäksi torstaipäivään 12.8. mahtui monenlaista.

Postereiden esittelyalueella oli ahdasta ja ruuhkaista. Jos esittelijä ei ollut varannut juomaa itselleen etukäteen, tunnin aikana sai kurkkunsa kuivumaan pahan kerran. Ääni oli käheänä monella postereita esittelevällä. Tämä tuntui olevan väärin postereita esitteleviä ihmisiä kohtaan, koska moni oli valmistautunut todella hyvin esittelemään asiaansa, ja ruuhkassa ja melussa ei ääni tahtonut kantaa.

Olennaista on kuitenkin, että posterit kiinnostivat, ja kysyjää riitti.

Suomalaisten viestijöiden kanssa ei näyttänyt ihan kaikki menevän putkeen. **Kirsi Luukkanen** etsi Kirjastokaistan toimijoita ja Kirjastoseuran viestijöitä. Onneksi, ja ilmeisesti onnea tarvittiin, kaikki löysivät lopulta toisensa, ja Kirsi onnistui haastattelemaan [Henning Mankellia](#) Göteborgin yliopiston edustalla.

Kävin iltapäivällä kuuntelemassa luettelointiin liittyviä puheenvuoroja. Yhteinen huoli näyttää olevan, millä menetelmillä luetteloinnin hinta saataisiin alemmas. Saksaa taitamattomana oli kiehtovaa, oikeastaan lumoavaa, kuunnella **Frank Försterin** (Kielin yliopisto) esitystä siitä, miten **Joseph Conradin** *Pimeyden sydän* taipuu FRBR:ään. Vaikka ei osaakaan kuunnella ”oikein”,

kirjoitin muistiin, kuinka pahuuden ja Afrikan sydämen yhteenkietoutumisesta on kyse, samoin todellisen ja fiktiokartan sekoittumisesta. Sijaisnautintoa tähän kuuntelemiskokemukseeni saa vilkaisemalla [Försterin tekstiä](#) sekä varsinkin kuvioita sivuilla 11 ja 12. Siinäpä föröböröä kerrakseen, saksalaisella perusteellisuudella!

Tästä tilaisuudesta jäin kaipaamaan vain vilkkaasti juoksevia vapaaehtoisia, jotka olisivat juoksuttaneet mikrofonin saliin kysyjille. Tästä palvelusta oli pulaa, ja osa kysymyksistä jäi osin kuulematta.

Luetteloinnin sessiossa käsiteltiin lisäksi monikielisyyden ongelmia ja auktoriteettitietueiden avulla tehtävissä olevia ratkaisuja. Kielimuurien ja merkkijärjestelmäongelmien ylittäminen on yhteinen haaste.

Kollegoita tapasi sekä käytävillä että kaduilla. Samaan aikaan, kun kuuntelin luetteloinnin tuulia, nuoria suomalaisia kirjastohenkilöitä oli kokoontunut suunnitellusti puistoon toisiaan tapaamaan. Siitä on dokumenttina tämä video [nuorkirjastolaisten](#) matkaamisesta konkreettista toimintaa kohti.

13.8.2010

Päivän alussa kuulin maailmaani avartavan puheenvuoron siitä, kuinka pääosin lukutaidottomien maaseutuyhteisössä toimiva tietoammattilainen voi edistää kestävästä kehityksestä ja relevantin tiedon leviämistä ja myös keräämistä. Esityksen aiheesta piti VH (Hein) Spingies, Pretoria Etelä-Afrikka. Samalla tavalla maailmaa avartava oli zimbabwelaisen **Lindiwe Mpindiwan** esitys siitä, kuinka heillä on otettu intranet käyttöön tiedon jakamisen välineenä – hyvin systemaattisesti. Tietokoneita on harvassa, yhteydet eivät aina toimi ja infrastruktuuri on epävaka.

Varsinainen mielenkiintoni kohde oli esitys, jossa kerrottiin, miten USA:ssa on otettu verkko-opetus käyttöön kirjaston henkilökunnan sisäisessä kouluttamisessa. OCLC:stä [Rachel Van Noord ja Jennifer Peterson](#) kertoivat, miten verkon kautta tarjottu opetus auttaa saavuttamaan koulutuksen tavoitteita työntekijöiden, kouluttajien ja kirjasto-organisaation näkökulmasta.

Perjantaina oli [Dance night](#) -iltatilaisuus ravintolassa, joka oli tehty paikalliselle, vanhalle olutpanimolle. Tämä tilaisuus meni minulta vähän ohi, en tainnut kuulua kohderyhmään.

14.8.

Koti kutsui lauantaina, ja mukava bed & breakfast -kotimme jäi taakse.

Kirjoittaja:

Iiris Karppinen
erikoissuunnittelija
Hallinto- ja kehittämispalvelut

Kuvat:

Ifla-tiimi